

..Sygn. akt V CNP 60/12

POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie ze skargi P. S.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego
we W. z dnia 19 marca 2010 r.

w sprawie z powództwa T. P.

przeciwko P. S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 maja 2013 r.,

- 1) odrzuca skargę;**
- 2) przyznaje adwokat D. D. z Kancelarii Adwokackiej we W. od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego we W. kwotę 1200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) wraz z należnym podatkiem od towarów i usług tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej skarżącemu w postępowaniu wszczętym wniesieniem skargi.**

Uzasadnienie

Wniesiona przez pozwanego skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego we W. z dnia 19 marca 2010 r. pozbawiona jest niektórych spośród niezbędnych elementów tej skargi wymienionych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. Skarżący nie uprawdopodobnił wyrządzenia mu szkody spowodowanej wydaniem orzeczenia, którego skarga dotyczy. Za spełnienie tego wymogu nie można uznać stwierdzenia, że wyrządzona szkoda została udokumentowana poprzez przedstawienie opinii biegłego. Wymóg uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody przewidziany w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga wskazania jej rodzaju i rozmiaru oraz czasu powstania, a także przedstawienia dowodów uwiarygodniających to oświadczenie. Samo twierdzenie o zaistnieniu szkody nie jest wystarczające do uznania spełnienia wymagania określonego w tym przepisie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05; z dnia 26 stycznia 2006 r., V CNP 98/05; z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006 r., nr 7-8, poz. 141; z dnia 9 lutego 2006 r., IV CNP 42/05; z dnia 15 lutego 2006 r., IV CNP 7/05).

Ponadto nie została spełniona przesłanka wynikająca z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., ponieważ skarżący ograniczył się, tylko do stwierdzenia, że brak jest możliwości złożenia skargi o wznowienie postępowania, a nadto że wyrok nie podlega zaskarżeniu skargą kasacyjną z uwagi na wartość przedmiotu zaskarżenia. Takie sformułowanie nie jest równoznaczne ze spełnieniem wymogu przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. (por. postanowienie SN z dnia 17 sierpnia 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006 r., nr 1, poz. 17). Jego spełnienie polega na zawarciu w skardze wyodrębnionej jurydycznie argumentacji dowodzącej w sposób wyczerpujący i niebudzący wątpliwości, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (por. postanowienie SN z dnia 19 stycznia 2006 r., II CNP 2/06, OSNC 2006 r., nr 6, poz. 112; postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006 r., nr 7-8, poz. 140).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz na podstawie § 6 pkt 5 w zw. z § 13 ust. 4 pkt 2 i §§ 19 i 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).